

onderneemt om het ethisch egoïsme argumentatief te 'redden'. Precies daardoor komt zijn weerlegging van dit ethisch egoïsme als zeer overtuigend over.

Koen RAES

* * *

OVER EEN KONINGIN

Mia Kerckvoorde, *Louise van Orléans. Het vergeten leven van Louise-Marie, eerste koningin van België*, Tielt, Lannoo. 1988, 304blz., ISBN 90 209 1602 5.

Over de stichter van de Belgische dynastie, Koning Leopold I, zijn reeds talrijke biografieën geschreven. De aandacht die daarin naar zijn echtgenote, koningin Marie-Louise gaat, is echter zeer gering. Haar leven was, zoals Mia Kerckvoorde het treffend in de titel van haar boek verwoordt, een "vergeten leven". Toch speelde zij, achter de schermen, een niet onbelangrijke rol. Deze publicatie heeft dus een leemte in onze nationale geschiedschrijving goedge maakt.

Wie een geromantiseerd "Sissi-verhaal" verwacht, komt bedrogen uit. De Gentse hoogleraar Romain Van Eenoo laat op de achterflap van deze uitgave over de draagwijdte van dit boek geen twijfel bestaan: "alle historici zullen verplicht worden de figuur van Leopold anders te bekijken", zo meent hij. Illustratief hiervoor is het tot stand komen van de *Entente Cordiale*, die men met recht de 'drie vrouwenvrede' zou kunnen noemen. Deze toenadering tussen Frankrijk en Engeland is immers het gevolg van een stille diplomatie uitgedokterd door drie koninginnen, namelijk Victoria van Engeland, Marie-Amelie van Frankrijk en Louise-Marie van België.

In haar ijver om de eerste Belgische vorstin beter te leren kennen en begrijpen, heeft Mia Kerckvoorde niet alleen een omvangrijke bibliografie doorgenomen. Zij heeft ook en vooral geput uit de duizenden brieven die Louise-Marie in haar, weliswaar kort leven (1812-1850), heeft geschreven. Zo slaagt de auteur erin een levensecht portret te evoceren. De geïnteresseerde lezer merkt al vlug dat de koningin niet alleen een pion op het internationale schaakbord is geweest, maar in de eerste plaats een intelligente, gevoelige vrouw die plichtsbewust haar taak heeft opgenomen zonder daarvoor veel waardering terug te krijgen.

Na lectuur kan men zich toch afvragen of Mia Kerckvoorde niet te veel de verdediging van haar personage op zich neemt; het lijkt er zelfs soms op dat zij het proces van Leopold I voorbereidt. Hoe dan ook, liefde, genegenheid en politiek spelen een grote rol in het leven van Louise-Marie. Dit toont de auteur door talrijke anekdotes aan. Dit anekdotische is trouwens kenschetsend voor de hele opbouw van het boek. In die zin herinnert het aan bepaalde werken van Barbara Tuckman. Precies zoals deze Amerikaanse historica komt ook Mia Kerckvoorde niet tot een synthese. De eigenlijke betekenis van Louise-Marie blijft daardoor toch wat in het vage.

Rita VAN CAMP

* * *